

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2013

12. 1. 2013

Pohod mladih planincev na Goro Oljko

V soboto, 12.1. 2013 smo se ob 7.00 pod vodstvom mladinskih voditeljev Blaža in Damjana podali na prvi pohod v letošnjem letu. 68 planincev mlajše in starejše skupine z vseh treh osnovnih šol na Kočevskem in številčna ekipa mentorjev, se je s polno mero optimizma podala na zimski pohod v jesenskih razmerah. To primerno vremensko situacijo smo izkoristili še ravno pravi čas. Samo pogledjte sedaj skozi okno prava zima!

Z dvema avtobusoma smo se odpeljali v Spodnjo Savinjsko dolino, do Andraža pri Polzeli, kjer je bil pričetek našega pohoda. Tam nas je pričakal predsednik PD Polzela, ki nas je kasneje tudi vodil in hodil na čelu naše dolge kolone. V Domu krajanov Andraž so nas gostoljubno pogostili s čajem in jabolki ter nas popeljali v sosednji prostor na ogled stalne razstave, avtorja Mirana Čobala. Kipar je svojo zbirko Šaljive glinene figurice podaril svojim domoljubnim sokrajanom z željo, da bi bila ljudem v veselje, njegovim staršem pa v drag spomin. Kako le ne bi bile, saj so figurice oblikovane po znanih literarnih zgodbah od Martina Krpana, Dobrega vojaka Švejka, Butalcev do Kozlovske sodbe in drugih. Vse skupaj pa je združil v šaljive kompozicije. Stene razstavnega prostora pa krasijo slike domačina, slikarja Alojza Zavolovška. S tem ogledom smo na našem pohodu poskrbeli še za bogatenje znanja s področja kulturne dediščine, te pa je pri nas na Slovenskem zelo veliko.

Sredi sobotnega dopoldneva smo se nato ob lepem vremenu podali skozi vas do gozdne poti, ki je bila precej strma, a smo jo premagali. Tokrat je bil planinski cilj kraški osamelec, ki se dviguje na nasadi hmelja. Sam vrh Gore Oljke (734 m) je res prostran, "vrhato" zaokrožen in je na nas deloval zelo sproščeno. Na njem se proti nebu mogočno dviguje cerkev sv. Križa. V njej je bila predstavljena njena zgodovina z mnogimi zanimivostmi, sledil je ogled podzemnega svetišča. Potem smo odšli v planinski dom, ki je tik pod vrhom, se ogreli s toplim čajem in izpolnili dnevnik. Nato smo se predvidno razporedili po pobočju pred obzidjem cerkve za skupinsko fotografiranje in se še bolj previdno lotili sestopa v dolino. Po zaključeni poti smo se poslovili od tamkajšnjega predsednika PD, se mu zahvalili za vso prijaznost in vodenje ter se posedli v avtobusa. Ob tako uspešno izvedeni turi smo bili veseli in že komaj čakamo naslednjo, ki bo 8. februarja za starejšo in 9. februarja za mlajšo skupino.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Jernej Bobek, Melita Berlan

8. 2. 2013

Pohod starejših planincev MO PD Kočevje do Koče pri Jelenovem studencu ter proslava ob počastitvi kulturnega praznika

V zgodnjem dopoldnevu se nas je 28 mladih planincev iz treh osnovnih šol (OŠ Ob Rinži, OŠ Zbora odposlancev, OŠ Stara Cerkev), z vodnico Branko in Zinko ter mladinskimi voditelji, odpravilo proti koči. Po Kalanovi poti smo sopihali proti cilju. Jutro je bilo sicer še mrzlo, vendar nas je strmina kaj kmalu dodobra segrela. Idilična, zasnežena in dobro shojena pot je nakazovala, da kljub mrazu ne bomo edini obiskovalci naše kočje.

Ob prihodu h koči nas je pričakala cela gruča pohodnikov, ki so se odločili počastiti kulturni praznik na malce drugačen način. Glavna nit pohoda je bila organizacija in udeležitev proslave ob kulturnem prazniku, ki so jo pripravili mladi planinci. Še malce generalke, pa se je začelo. Najprej nam je mlada pevka Ana uvodoma zapela himno, kot se za proslavo spodobi, nato pa nas je Vanja odpeljala po poti življenja Franceta Prešerna. Vzdušje pred kočjo je postalo zares praznično. Malo harmonike, saksafona, malo recitacij in spomin na največjega literata nas je privedel do konca kulturne prireditve. Gospod Janež, predsednik PD Kočevje, se je nastopajočim zahvalil za pripravo in izvedbo proslave ter zaslužnim planincem in tistim z največjim številom obiskov kočje iskreno čestital. Nagovoril nas je tudi župan g. dr. Vladimir Prebilič. Presenetil nas je z recitacijo iz Glose. Veseli smo bili, da sta se proslave udeležili tudi ravnateljici OŠ Ob Rinži in OŠ Stara Cerkev.

Na ta način smo končali februarsko druženje in se zadovoljni, po Grajski poti, vrnili v dolino. Vsi skupaj se že veselimo pohoda na Dobrčo, ki bo marca.

Za MO PD Kočevje

Branka Rajner

8. 2. 2013

Pohod do kočice pri Jelenovem studencu

V petek, 8.2.2013 smo se starejši planinci odpravili do kočice pri Jelenovem studencu, kjer je bila proslava ob Prešernovem dnevu.

Pot ni bila zahtevna, le malo je drselo. Ko smo prispeli na vrh, nas je pričakal čaj in topla kočica. V kočici smo si odpočili in pomalicali, nastopajoči pa so se morali pripraviti za nastop.

Po krajšem počitku smo se udeležili nastopa. Ana nam je zapela slovensko himno, Marko pa nam je zaigral na harmoniko in tako popestril nastop. Nastopajoči so dobili majico ter topel obrok. Nekateri pa so zbrali pogum in nam zrecitali tudi par recitacij. Našega nastopa pa se je udeležil tudi predsednik Planinskega društva g. Franc Janež, ki nam je naklonil par prijaznih besed in pa tudi župan g. dr. Vladimir Prebilič, ki je recitiral odlomek iz Glose. Proslave se je udeležila tudi naša ravnateljica.

Po krajšem počitku smo se odpravili nazaj v dolino. Med potjo smo se ustavili na razgledišču in opazovali zasneženo Kočevje. Pot je bila malo bolj zahtevna, saj je bilo veliko snega.

Pohod se je uspešno končal in bilo nam je zelo lepo.

Petra in Lana, 8.b

OŠ Ob Rinži

Nuša Veselič, 3.a OŠ Ob Rinži

Gora Oljka

19. 2. 2013

Pohod mladih planincev na Sv. Ano (920 m)

V februarju nam je debela snežna odeja spremenila planinski izlet. Tako se je mlajša skupina mladih planincev v soboto, 19. februarja podala na Sv. Ano nad Ribnico. Čeprav nam je sneženje korajžno nagajalo, smo se podali na ozko gaz in po njej korakali do Jamarskega doma pri Francetovi jami. Da smo lahko nadaljevali pot, je bil pri domu postanek za malico. Tam nam je družbo delal pujs Žarko. S polnimi želodčki smo premagovali pot mimo kmetije Seljan. Poučne table ob poti so nas ves čas spominjale na naravoslovno učno pot, ki je vodila na goro.

Na poti so se pojavljala vprašanja: "Kako dolgo še? Je še daleč?" Odgovor pa je bil: "V hribih se čas ustavi, tu ne potrebujemo ure, uživamo v naravi in opazujemo okolico."

Sledila je še zadnja strmina pod cerkvijo. Mladi planinski snežaki pa na vse štiri, samo da bi bili prvi pri cerkvi. Sledila je še ozka gaz do kočice in končno smo jo le zagledali. Pred kočico je Milan ometal naše čevlje, da je ne bi preveč pobelili s snegom. Kako prijetno toplo je bilo v njej! Čeprav njena prostornost ni velika, je bilo prostora poleg nas še za kakšnega pohodnika. Po želji smo si naročili topel čaj in pomicali sendvič iz svojega nahrbtnika. Po izpolnitvi planinskih dnevnikov, smo pospravili za sabo in se poslovili od prijaznih oskrbnikov. Pred kočico smo se za spomin nastavili še fotografskim objektivom.

Za sestop smo izbrali položnejšo pot, ki pa je bila slabo shojena. A naša množica pohodnikov je gaz popravila, utrdila in malo razširila. Hodili smo v gosjem redu, eden za drugim. Juhuhu, zdaj v sneg levo, zdaj desno! To je bilo veselje, po zadnji plati, po trebuhu, samo da smo bili v snegu! Kako je to super, ko bi v hrib šlo tako! Kaj smo že pri koči? Ojoj, ne tako hitro! Mi se bomo sedaj še malo kepali! In pred nami smo zagledali nenavaden obisk. Kakšna opica! Ej, to ni opica, to je Jeti snežni človek. Malo smo se ga bali, a hitro spoznali, da je prijazen. Z nami je skakal, se kepal in fotografiral. Posodil nam je glavo, da smo bili za trenutek del snežnega človeka.

Vsega lepega je bilo hitro konec, čakal nas je še del poti in že smo bili pri avtobusu. Preživeli smo lep zimski dan poln snežnih dogodivščin - ko bi še kdaj tako.

Zima, zima bela,
otrokom veselje dela.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Zinka Levstik

16. 3. 2013

Pohod mladih planincev na Čaven (1242 m)

V zelo mrzlem sobotnem jutru (-12 oC), 16. marca, smo se zopet zbrali mladi planinci treh OŠ. OŠ Zbora odposlancev, OŠ Stara Cerkev in OŠ Ob Rinži, mentorice Zinka, Melita in Polona, naši vodnici Zinka in Branka, štirje mladinski voditelji Jernej, Blaž, Damjan in Tanja in nepogrešljivi fotograf Milan. V popolnoma zasedenem avtobusu smo se še malce zaspani odpeljali na daljšo pot v Vipavsko dolino, ki leži na zahodnem delu Slovenije in je od vzhoda proti zahodu obdana s planotami. Peljali smo se skozi osrednje mesto v dolini, skozi Ajdovščino in se povzpeli do naselja Predmeja. Zanimivo je, da je Predmeja dobila ime po legi pred gozdom, ki mu domačini pravijo meja.

Predmeja je bila tudi za nas izhodišče za pohod na Čaven. Pridružili so se nam domači člani Planinskega društva Ajdovščina. Za tokratni pohod so bile razmere še vedno zimske. Malo nam je spodrsavalo, vendar smo se pri tem kar dobro med seboj pomagali. Ponekod so nas spremljali snežni zameti, visoki tudi 3 metre. Pot se je vila skozi gozd in mimo prepredenih kamnitih zidov, s katerimi so si najemniki v preteklosti ogradili svoje parcele. Pod vrhom se nam je odprl lep razgled proti Primorski. Opazovali smo lahko planoto Trnovskega gozda, Nanos in Snežnik. Pot se je za mlajšo skupino končala pri koči Antona Bavčerja na Čavnu, starejša skupina pa je nadaljevala pot še na Mali Modrasovec in se vrnila nazaj h koči. V njej smo se odpočili, ogreli, okrepčali in se napolnili s sladkimi dobrotami - bonbončki, čokoladicami. Čas smo imeli tudi za druženje in klepet. Seveda pa smo izpolnili še Planinske dnevnike, ki nas vsakič spremljajo v naših nahrbtnikih.

Sredi opoldneva se je naredil prav lep dan in v sončnem dnevu smo pred kočjo lahko spremljali (le s tal, na žalost) zračno vijuganje jadralnih padalcev ter jadralnega letala.

Najbolj zanimiv del pohoda pa je bil, ko smo se vračali k izhodišču. Ker je bilo dokaj strmo, smo si del poti lahko skrajšali z dričanjem po zadnji plati ali pa celo po trebuhu. Kdor je bil iznajdljiv, si je pomagal s plastično vrečko (ki je tudi del planinske opreme), ali z nahrbtnikom, nekateri pa so le-to zamenjali za smučarske hlače.

Tako smo v "dolino" prispeli malce zasneženi in mokri, vendar pa na srečo brez odrgnin in poškodb. Veselimo se že naslednjega pohoda.

V naših planinah je lušno zares, kjer rado se sliši sproščenost in smeh.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Polonca Kalič

13. 4. 2013

Pohod mladih planincev na Ratitovec (1678 m)

Na koledarju je že pisalo 13. april, kar je že gotovo čas pomladnih dni in spomladanskih pohodov s prelepim planinskim cvetjem, a naše poti so še vedno zasneženi hribi in gore. In tako je bilo soboto zjutraj, ko se nas je zbralo za čisto poln avtobus mlajših in starejših osnovnošolskih kočevskih planincev z voditeljsko ekipo vodnic, mentoric in mladinskih voditeljev.

Med vožnjo do Železnikov nas je malo plašilo vreme, saj so nas od Ljubljane naprej kar na gosto spremljale dežne kaplje, mnogi pa brez dežne opreme, kljub predhodnemu obvestilu. Škofjeloško Cerkljanski hribi so že sijali v soncu, ko je v dolini še vedno rosil dež. Za nekaj minut smo si podaljšali postanek v avtobusu, pomalicali, si nadeli gamaše in dereze in iz vasice Prtovč na 1011 m začeli naš pohod.

Snežna podlaga je bila zelo različna, na prisojnih legah mehka in mokra, kjer se je močno udiralo, na osojnih pa bolj trda in drsna, ponekod debela več kot 2 m. To smo lahko ugotovili po markacijah na katerih so označevalne table, ki so komaj gledale iz snežne podlage. Za mnoge planince, predvsem mlajše, je bil aprilski pohod kar zahteven, saj je bila pot ponekod zelo strma, zimske razmere pa so napor še otežile. Med hojo navzgor smo srečevali številne pohodnike. Eni so se že vračali, drugi so nas prehitevali, tretji pa so se mimo nas peljali s turnimi smučmi. O, kako smo jim zavidali ob vožnji navzdol, vendar hoje navzgor v njihovi opremi pa ne bi zamenjali za našo. Nepozabno doživetje pa je gotovo na nas pustil zvok snežnega plazua, ki je hrumel z višine proti naši poti. Zadnji mentorici, sta še malo potekli, da ju ne bi kaj presenetilo, a k sreči je gmota mokrega in težkega snega zavila malo na desno in se ustavila kar nekaj metrov pred planinsko potjo. Še nekaj časa smo stali in strmeli v ta naravni pojav, ki ga večini ni dano prav pogosto videti. Mnogi so to videli in slišali prvič in morda tudi zadnjič.

Ko smo zapustili gozdno in drevesne mejo, naj bi bilo na vrsti ruševja, pa ga sploh ni bilo nikjer videti, kajti še vse je bilo prekrito s snegom. Občudovali smo lahko samo bele vršace Julijskih Alp in Škofjeloško Cerkljanskih hribov in zeleno dolino Škofje Loke in Železnikov.

Ratitovec je planota z najvišjim vrhom Altemaver (1678 m). Od krnice Razor pa je še kar nekaj čas trajalo, da smo pod Gladkim vrhom zagledali Krekovo kočo na Ratitovcu. Tam smo se odpočili, nekateri celo sončili, pojedli malico in izpolnili dnevnik. Že vzpon je bil nekaj posebnega, še bolj pa sestop v dolino. Po strmimi navzdol korak za korakom po polžje, drsenje pomoč drug drugemu, smeh in vrišč zaradi zdrsov na vse strani in podiranja pohodnikov pred sabo. Največje zlo pa so bila čisto premočena oblačila najbolj aktivnih in drznih. Pa kaj, na avtobusu smo ta problem rešili tako ali drugače. Kako, pa naj ostane skrivnost?!

V Kočevje smo se vrnili veseli, zadovoljni in obogateni z novimi dogodivščinami. Do drugič pa: »Sončni žarki močno sijte in ves sneg v gorah stalite«!

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Melita Berlan

8. 6. 2013

Pohod mladih planincev na Dobrač v Avstriji

Star ljudski pregovor pravi: »Rana ura, zlata ura« in tega smo se držali tudi mladi planinci z vseh treh kočevskih osnovnih šol, ko smo se skupaj s starši odpravili na zadnji pohod v tem šolskem letu. V soboto, 8. junija smo ob 6. uri zjutraj z dvema polnima avtobusoma ljubitelji gora in narave odpravili iz Kočevja proti Gorenjski. Da vožnja ne bi bila preveč naporna, smo si privoščili krajši postanek na počivališču Voklo. Na avtobusih sta nam vodnici Branka in Zinka predstavili program pohoda na Dobrač v Avstrijo. V dar in spomin smo od Planinskega društva Kočevje smo prav vsi, starši in otroci dobili trakove z rdečim medvedkom, ki je znak našega Mladinskega odseka. Ti naj bi nas spremljali na vseh pohodih in bili tudi eden od prepoznavnih znakov. Društvu, iskrena hvala.

Pot smo nato nadaljevali po avtocesti skozi Karavanški predor, ki je dolg 7864 m in pod zemljo prestopili državno mejo. Večina prisotnih se je prvič peljala skozi predor, zato navdušenja niso skrivali. Čeprav vožnja po Avstriji ni bila dolga, smo uživali v panoramskih pogledih in opazovali naš cilj. Vsak ovinek smo bili višje in razgled na 1732 m n.v. je bil res iz oči v oči našim Julijcem. Super, ker smo se pripeljali tako visoko! Naše noge so morale premagati le še 434 višinskih metrov.

Na velikem parkirišču planine Trata smo se najprej dobro podprli z malico iz nahrbtnika, a za kočjo kaj hitro opazili tudi igrala. Vsi, odrasli in otroci smo pot premagovali po široki gorski cesti. Med hojo smo lahko na nekaterih mestih oblikovali kepe, spet drugje pa nas je prevzelo barvito cvetje, ki krasi naš gorski svet. Pred seboj smo ves čas opazovali Dobrač, masivno pogorje zahodno od Beljaka z najvišjim vrhom 2166 m. Na vrhu stoji križ, le nekaj metrov stran pa slovenska cerkvica. Dobrač ima dva skoraj enako visoka vrhova, oddaljena le dobrih 30 m. Na vzhodnem od teh dveh se nahaja najvišja cerkev v Evropi. Nekaj 10 m pod obema pa se nahaja planinski dom v bližini katerega stoji 160 m visok televizijski stolp. V koči, s številnimi sedeži znotraj in na zunanjih podestih, smo se podprli z malico. Če je kdo potreboval pomoč pri naročanju in prevajanju, je na pomoč priskočila ga. Dragica. Sledilo je izpolnjevanje dnevnikov, ogled vseh znamenitosti in sestop po poti vzpona.

Ob povratku na planino Trata smo si vzeli čas, predvsem starši so uživali v sončnem dnevu, otroci pa so vse svoje spretnosti in igrivost pokazali na igralih. Vodnica Zinka nas je presenetila z jabolki in bezgovim sokom. Za ta njen dar najlepša hvala. Pred koncem smo najbolj zvestim in vztrajnim planincem za dovolj pohodov in osvojenih vrhov podelili še bronaste, srebrne in tudi tri zlate planinske znake. Častno podeljevanje priznanj in značk je pripadlo predsedniku PD Kočevje Franciju Janežu, ki se, če le more, rad udeleži naših pohodov.

Pred odhodom na avtobus pa smo bili deležni še enega sladkega presenečenja. Eden od očetov nam je podaril več škatel Tofife-jev, za kar se zahvaljujemo ZŠAM.

Ob povratku proti državni meji smo si ogledali še posledice podora, ki ga je Dobrač doživel leta 1348 zaradi potresa v Furlaniji. Milijoni kubikov grušča so pod seboj zasuli 17 vasic. Minilo je že več stoletji, a pogled v 400 m globok prepad in maketni prikaz podora je še vedno grozljiv in zaradi višine mnogim neprijeten. Gotovo pa vreden ogleda in sočustvovanja s tistimi, ki so tam nekoč živeli.

Nad preživetim dnevom polnim doživetij in presenečenj niso skrivali zadovoljstva, veselja in navdušenja ne starši ne otroci in se že letos priporočili za naslednjo leto. Na vse lepo nas bodo še dolgo spominjale »fotke« našega Milana, ki ima svoj aparat vedno pripravljen za nas.

V okviru Mladinskega odseka PD Kočevje smo tako Branka, Zinka L., Melita, Majda, Polona in Tanja organizirale in izpeljale še naš zadnji pohod v šolskem letu 2012/2013. Vsem lepa hvala. Vodnici in mentorice želimo otrokom in staršem polno doživete počitnice, pohodnikom pa predvsem varen korak in srečno v novem šolskem letu.

Za MOPD Kočevje

Melita Berlan

12. in 13. 10. 2013

Dvodnevni planinski tabor

Letošnji mladinski planinski tabor je potekal 12. in 13. oktobra v ČŠOD Lipa v Črmošnjicah.

Udeležilo se ga je 48 učencev planinskega krožka od 2. do 9. razreda iz OŠ Stara Cerkev, Zbora odposlancev in OŠ Ob Rinži. Za varnost in vse potrebno sta skrbeli vodnici Branka in Zinka, mentorice Majda, Marina, Polona in Melita ter mladinski voditelji Jernej, Damjan in Tanja.

Vremensko obetavno sobotno jutro v Kočevju svojih obljub na cilju v Črmošnjicah žal ni izpolnilo, a to udeležencem ni vzelo zagona. Po prijaznem sprejemu v domu in namestitvi smo v pelerinah in z dežniki pogumno zakorakali v meglo in dež. Naš prvi cilj je bil krajši pohod ob slikovitem Divjem potoku, ki je zaradi narasle vode res upravičil svoje ime.

Po kosilu je sledil počitek. Načrtovan daljši pohod je zaradi dežja odpadel in nadomestili smo ga z delavnicami z naslednjimi vsebinami: družabne igre, učenje vozlov in izdelava Knafelčeve markacije iz lesa. Deset učencev od 6. do 8. razreda pa se je pripravljalo na tekmovanje Mladina in gore, katerega se bodo udeležili v mesecu novembru. V vseh delavnicah so učenci navdušeno in aktivno sodelovali. Sledil je še tekmovalni orientacijski tek po vasi. Člani skupine so na posameznih točkah morali odgovoriti na tri vprašanja povezana s planinstvom.

Po večerji so se vse skupine predstavile z nalogo, ki so jo dobile po kosilu: predstaviti se s pesmico na temo tabora in planinstva. Mentorji smo bili prijetno presenečeni nad zavzetostjo, samostojnostjo in izvirnostjo mladih pesniških talentov.

Po zaključku nastopov smo razglasili zmagovalno skupino orientacijskega teka - Močeradi, ki je za nagrado dobila majice in skupino petošolk iz OŠ Ob Rinži, ki so sestavile in predstavile najbolj izvirno in domiselno pesmico. Vsebinsko nagrade pa je določil žreb - majica, kapa ali puzzli.

O, ne! Ni še bil čas za spanje! Nekateri mladi planinci so šli z lučkami še na nočni pohod po Črmošnjicah in okolici, ostali pa so se v družbi mentorjev igrali namizne družabne igre.

V nedeljo pa nas je že zjutraj pozdravilo vedro nebo in okrepljeni z izdatnim zajtrkom smo se odpravili proti Gačam (955 m), ki so znano smučarsko središče. Pot nas je vodila skozi gozd, ki je nadebudnim planincem poleg jesenskih barv postregel še s kostanjem.

Po dobri uri in pol smo prišli do vrha, ki nas je nagradil s prelepim pogledom na barvito jesensko pokrajino, katere vznožja so se še kopala v megli, vrhovi pa so bili obsijani s soncem. Pogled, ki vzame vse besede... Seveda smo se še fotografirali in počasi odšli proti dolini.

Po kosilu so učenci svoje vtise strnili v zapise v planinskih dnevnikih. Koliko opažanj so zabeležili mladi planinci! Dokaz več, da pristna srečanja z naravo še premagajo računalnike, telefone in ipode... Le - ti so se pojavili šele na avtobusu na poti nazaj. Kočevje in vsakdanjik sta se zopet bližala...

Vsi planinci smo ponovno preživeli dva lepa dneva, predvsem zaradi dobrega medsebojnega sodelovanja med mentoricami osnovnih šol in PD Kočevje na čelu s predsednikom Francijem Janežem, ki ima vedno veliko posluha za planinski podmladek. Hvala PD za spominske rdeče majice, vodnici Zinki za jabolka, ravnateljici OŠ Ob Rinži Darji Delač Felda pa za pomoč pri organizaciji tabora.

Ocena tabora? Vse načrtovane dejavnosti izpeljane, učenci iskriivi, radovedni, zabavni in delavni! Se vidimo spet naslednje leto!

Za MOPD Kočevje

Marija Erjavec

12. in 13. 10. 2013

Planinski tabor 2013

Pesniški navdih mladih planincev

Roža planinka nas vabi v gore,
polna prečista je studenčne vode.
Drevesa zibajo se v ritmu vetrov,
kakor da plešejo ob ognju taborov.
Najlepše v planinah je,
da družimo s prijatelji se.
Hitro obuj si planinske čevljarice
in v planine odpravi se,
narava čudovita vabi te.

(Zala, Eleonora, Maša iz OŠ Ob Rinži)

Tabor je namenjen temu,
da se družimo in veselimo.
Tu počne se veliko stvari,
zato na taboru nikoli dolgčas ni.
Z mentorji se veselimo
in različne pesmi pojemo.
A ko tabora se zaključí,
se spočijemo v svoji hiši.

(David, Blaž, Gal iz OŠ Ob Rinži)

V gore gledam sam,
in zelo sem razigran.
A kaj bom brez prijateljev!
Ko le bi našel pravo pot,
ne gledal več bi naokrog,
le hodil, hodil bi naprej,
po skalni poti gor in dol.

(Nuša, Evgenija, Nadja iz OŠ Ob Rinži)

Planine, planine, na planine gremo,
imamo dežnike in pesem pojemo.
Dežek pada, smejemo se vsi,
pelerine imamo in suhi smo mi.
Zbrali smo se,
igrice igrali in zmago delili.
Jutri pa na žalost vsi mi,
v naše mestece odšli.

(Lija, Lina; Ina, Zana iz OŠ Ob Rinži)

Planinstvo, to je lepa stvar,
tam dobimo velik dar:
ptički tam prepevajo,
doline pa odmevajo,
sicer pa to smo mi,
planinci in pohodniki.
Živali nič se ne bojimo
skupaj veliko moč dobimo.

(Tjaša, Eva, Alja, Maja iz OŠ Ob Rinži)

V Črmošnjice na tabor smo prišli,
da bi planinarili in se zabavali.
S kuhinje hrana zelo diši,
da napor se lažje zdrži.
Pa še na vrh smučišča bomo odšli,
in v hoji se preizkusili.
Jutri pa žalost na oči,
ker v naše domače mestece bomo odšli.

(Žiga, Jure, Jan iz OŠ Ob Rinži)

Na poti na tabor zabavamo se,
vsak po svoje pesem zapoje.
Enkrat na leto se tabor zgodi,
planinec z nahrbtnikom v planine hiti.
A ruzak je poln potrebnih stvari;
je spalka, je ščetka, je dnevnik, dežnik,
za malico pa sok in slanik,
še žakelj bonbonov za boljši navdih.
In pesmica zdaj je končana,
ampak po planinsko razigrana.

(Timotej, Jernej, Tilen, Enei, Leon iz OŠ Ob Rinži)

Smo šli v Črmošnjice.
Da planinske resnice
bi postale domače,
bomo šli še na Gače.
Ob potoku smo hodili,
se veliko naučili,
še možgane razsvetlili,
ker ne vemo več naprej,
bomo končali zdej.

(Učenci iz OŠ Zbora odposlancev)

Vsi planinci na tabor smo odšli,
sobe si pripravili
in na kratek pohod odkorakali.
V jedilnici mizo pripravili,
se posedli in kosilo pojedli.

Kratek počitek je minil
a zunaj je dež ves čas lil
in nam tabor otežil.

(Mojca, Ema, Jana iz OŠ Stara Cerkev)

Komaj sem čakal, da pridem na tabor,
saj tam se igram in pojem vsak dan.
Po planinah hodimo, se družimo in pogovarjamo -
tralala, tralala, tralala, tralala, tralala,.
Ko pridem nazaj,
v koči za jest imam -
tralala, tralala, tralala.
Kosilo pojem,
si noge spočijem -
tralala, hopsasasa,
tralala, hopsasasa.
Vozle vozlam, igrice igram,
izdelano markacijo za vratom imam -
tralala, hopsasasa,
tralala, hopsasasa,
pescmica je zaključena.

(Rok, Jakob, Nik, Blaž, Aljaž, Adem iz OŠ Stara Cerkev)

9. 11. 2013

Mladi planinci na 25. tekmovanju Mladina in gore

V soboto, 9. novembra 2013 je bilo 25. tekmovanje Mladina in gore na OŠ v Gorjah, katerega smo letos prvič udeležili tudi mladi planinci iz Kočevja.

Na regijsko tekmovanje so se lahko prijavile štiričlanske ekipe v starosti od 6. do 9. razreda. Za celotno Slovenijo je tekmovanje potekalo na treh lokacijah. Izvajalec za našo regijo je bila OŠ Gorje, istočasno pa je tekmovanje potekalo še na Ptuju in v Ilirski Bistrici. Prijavljenih je bilo 80 ekip.

Iz Kočevja smo ob 7.00 zjutraj odšli s tremi ekipami, dve iz OŠ Ob Rinži in ena iz Zbora odposlancev pod mentorstvom Melite Berlan in Marine Erjavec ter načelnico Mladinskega odseka Branko Rajner. Med potjo smo bili polni pričakovanj in negotovosti, kajti za vse nas je bilo to nekaj popolnoma novega. Ob prihodu smo najprej prijavili ekipe in v dar dobili darilne vrečke, v katerih je za vsakega tekmovalca in mentorja nekaj. Sledil je kulturni program s pozdravnimi nagovori, nato pa so učenci po razporedu odšli na pisanje testov po učilnicah, mentorji pa na srečanje mentorjev, kjer smo prisluhnili krajšemu predavanju o Triglavskem narodnem parku.

Po pisanju testov nas je gostitelj prijazno in dobrodušno postregel s hrano, nato pa smo kljub dežju odšli po Miklavževi poti, ki je v bližnji okolici. Ogledali smo si naravno znamenitost sotesko Vintgar in staro obrtno delavnico zvončarjev, ki je spremenjena v muzejski prostor.

Po vrnitvi v šolo je sledila razglasitev rezultatov. Tekmovalci so v testih morali pokazati znanje iz planinskih vsebin povezano z neko splošno razgledanostjo ekipe, kjer pa je bilo potrebno tudi malo sreče. Naši tekmovalci, Žan Perko, David Pekica, Blaž Hliš, Maša Križ, Eleonora Vidic, Zala Perko, Marcel Franc Kalič, Andrej Štefanič, Anže Rus, Matej Južnič so pokazali pohvale vreden rezultat, predvsem pa so pokazali veliko zagnanosti, srčnosti in ekipnega sodelovanja. Zbrano število točk jim je dobra motivacija za naslednje leto, kajti do državnega tekmovanja jim ni zmanjkalo prav veliko.

Ob povratku domov smo se na Bledu posladkali še z blejskimi kremšniti in se na pobudo učencev odločili, da na naših pohodih in v okviru planinskega krožka nadaljujemo s pripravami in prihodnje leto dosežemo še boljši rezultat.

Iskrene čestitke za dosežen rezultat in hvala vam za čas, ki ste ga vložili v priprave!

Mentorica Melita Berlan

19. 11. 2013

Jesenski pohod mladih planincev

V hladnem jesenskem sobotnem jutru, 19. novembra, smo se mladi planinci (56 mladih pohodnikov) treh OŠ - OŠ Stara Cerkev, OŠ Ob Rinži in OŠ Zbora odposlancev ter mentorice in vodnici popeljali v naše bližnje kraje območja Loškega Potoka.

Tokratna pohodna tura je bila za nekatere mlade pohodnike prva v tem šol. letu oz. prva nasploh v naših planinskih vrstah.

Peš smo pričeli pot v vasi Hrib. Na začetku poti smo bili obkroženi s pomirjujočo zeleno barvo širnih travnikov, pašnikov ter senožeti. Oči in um pa smo si lahko še naprej spočili na gozdni pokrajini, skozi katero smo hodili. Da smo lažje in hitreje premagovali prehojene metre in kilometre, smo se kratkočasili s pogovarjanjem in tudi naše petje je odmevalo po gozdu. Vmes smo imeli krajše postanke za prigrizke in nekaj požirkov tekočine. Naš prvotni namen je bil priti na Kamni grič, vendar smo se predčasno obrnili v smer pod vrh Kaličev ter se podali proti Travni Gori. Sledili smo smerokazu "Tašmrkavci" in res smo zasledili v gozdu "tašmrkavo" bukev. Pravijo, da je na njej božje znamenje, ki spominja na to, da so se tu žene in dekleta poslavljalje od svojih mož in fantov -"hrvatarjev", ko so hodili na delo v hrvaške gozdove.

Občudovali smo zanimive in nenavadne oblike dreves, ki so nas na poti obkrožale in nas nagovarjale, da jih opazimo in jim posvetimo pozornost. Naša pešpot se je končala na Novi Štifti, kjer smo si lahko ogledali naravo še iz druge, drugačne perspektive. Kdor je želel, se je pred frančiškanskim samostanom podal v krošnjo mogočne lipe (stare ok. 370 let), kjer se nahaja lesena uta, do katere vodi 30 strmih stopničk. Otroci so uživali tam gori! No, in od tam doli pa smo se srečno vrnili domov v Kočevje.

Pa en lep planinski pozdrav do naslednje pohodne ture!

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Polonca Kalič

14. 12. 2013

Pohod mladih planincev na Sinji vrh (1002 m)

Pa je prišel veseli december in z njim nič več pohod v neznano, ampak znano, na Sinji vrh nad Ajdovščino. 14. decembra je bilo treba kar zgodaj vstati iz tople postelje in ob 7. uri se je mlajša in starejša skupina 74 mladih planincev z vseh treh kočevskih osnovnih šol s svojimi mentoricami in vodnicama odpeljala mimo Notranjske na Primorsko. Sedež na avtobusu pa je zasedel tudi gospod predsednik PD Kočevje Franci Janež.

Po ledenem in hladnem jutru v Kočevju se so pred nami začele kazati, v jasnini ožarjene od sonca, kamnite lepote in lepote slovenskih gora. Zato smo že vsi neučakani komaj čakali, da izstopimo iz avtobusa in začnemo brusiti svoje podplate. Številčni skupini sta se pridružila še dva vodnika domačina, ki sta našo pohodno turo obogatila in popestrila z mnogimi razlagami in izkušnjami.

Tokrat je bilo pa res popolnoma drugače. Komaj smo se dobro razporedili v kolono in začeli s hojo, smo že bili pri Penzionu Sinji vrh, kjer smo dobili prvi žig. Nadaljevali smo s hojo po strmini in prišli na kopast vrh, kjer smo imeli razgled, ki se ga z besedami ne da opisati. Pod seboj smo na dlani imeli lep kos Slovenije in Tržaškega zaliva. Naš pogled je segal na obširno planoto Trnovskega gozda, Javornikov, Nanosa, Vipavsko dolino, za njo Kras, v daljavi pa Istra in Benetke. Na obzorju so se dvigali Julijci s Triglavom, Karavanke in Kamniško Savinjske Alpe. Hoja po grebenu nas je pripeljala do Otliškega okna, ki sodi med naravne kraške znamenitosti. V dnevniko smo si pritisnili še drugi žig in se spustili do 12 m visoke in 7 m široke »votle gore«, skozi katero je bilo moč videti Vipavsko dolino in naselje Otlico. Dalje so nas po poti vodile markacije polžev in nas pripeljale do kamnite spirale v obliki polža, ki ga je leta 2004 izdelal gradbenik Damjan Popelar in se zaključuje na »suho« narejenim stožcem.

Kraški svet s številnimi škrapljami, vrtačami in brezni je bil nekoč in še danes povezan z živinorejo, predvsem s kozjerejo. Med potjo smo opazili in se izogibali številnim ogradam in električni pastirjem. V času Rimljanov so pot, po kateri smo sestopali, vsakodnevno uporabljali za potrebe življenja, kajti na vrhu so bile tri vasi. Danes se po njej koraka le še turistično za planinske namene. Kako pa smo bili mi pripravljene za hojo v dolino, se je pokazalo pri sestopu, ki je kar trajal in trajal. Naša kolona se je vlekla kot jara kača brez konca. Že po programu je bil pohod navzdol časovno veliko daljši kot navzgor. Našo hojo in klepet so na trenutke ustavljala jadralna letala in padalci, ki so preletavali nad nami. Bližnje vzletišče ima idealne pogoje in daje možnost razvoja športnega jadrnanja in letenja. Čisto blizu avtobusa pa smo zaslišali šumenje izvira Hubelj, ki je omogočil gradnjo hidroelektrarne v Ajdovščini. Joj, koliko naravnih in kulturnih znamenitosti smo videli in si z njimi obogatili svoje znanje in izkušnje. Številne fotografije bodo gotovo lep in nepozaben spomin na zadnji pohod v letošnjem letu.

A brez presenečenja v mesecu decembru res ne gre! V Gostilni in piceriji Anja nas je med rezanjem pice obiskal Božiček in nam razdelil čokolade. Kaj lepšega?

Ta sobotni dan smo aktivno preživeli na svežem zraku, se družili in klepetali s prijatelji in vrstniki, videli veliko novega in zanimivega in tako vsaj malo razširili svoje znanje o Sloveniji. Po 12 urah smo se vsi razposajeni vrnili v praznično razsvetljeno Kočevje, si zaželeli vse lepo v letu 2014 in varen korak pri nadaljnjih turah. Srečno in zdravo novo leto želimo tudi našim staršem, vsem ki spremljate naše delo, nas podpirate in prebirate naše članke.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Melita Berlan

14. 12. 2013

Planinski pohod na Sinji vrh

V mrzlem in meglenem sobotnem jutru, 14. 12. 2013, smo se člani planinskega krožka vseh kočevskih osnovnih šol odpravili na pohod. Naš planinski dan se je začel na avtobusni postaji v Kočevju.

Med vožnjo do Cola se je megla že vzdignila in ob vznožju hriba nas je že pozdravilo sonce. Planinska pot nas je vodila mimo koč, v kateri smo si ogledali majhno razstavo kamnov s fosili. Pot smo nadaljevali mimo izvira reke Hubelj do velike luknje, ki se imenuje Okno Otlica. Spremljevalci in učiteljice so nam povedali, da je to veliko okno naredil jezen kosmat hudič. Tam smo se fotografirali. Na poti do vrha smo se sladkali z bonboni, s katerimi so nas obdarili učitelji. Vrh nas je nagradil s prekrasnim pogledom po dolini. Zadnji pohod v tem letu smo popestrili še s postankom v Ajdovščini, kjer smo si privoščili pice in dobili čokolade, na avtobusu pa še piškotke v obliki rož.

Pohodni dan se je prelevil v večer in prijetno utrujeni smo prispeli v Kočevje. Doma smo rdečih lic in utrujenih nog pripovedovali našim domačim o zanimivem pohodu, ki je bil vsem planincem zagotovo všeč.

Timotej Hodnik, 5.c

Osnovna šola Ob Rinži